

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De consuetudine illarum Ecclesiarum quæ nolunt canonicare nisi nobiles.
Cap. XXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

cælorum, cum tamen tota terra, quasi punctum sit respectu cæli: quia plus habent de terra, quam alij, nolunt aliquid habere de celo. Si ad aliquem pertineret terra vnius pauperis militis ex parte matris, regnum verò ex parte patris: nunquid non infelix esset, si contempto regno adhereret illi terræ quæ eum contingeret ex parte matris? Sic infelices sunt illi milites, qui de regno cælorum non curant, quod ad eos pertinet ex parte patris cælestis, cõteriti terra ista paupertatis, quæ ad illos pertinet ex parte matris nostræ Heuæ. Pater noster Deus est, mater nostra Heuæ. Nõ sic faciebat Dauid in Psal. Quid est mihi esse in celo, & à te volui, &c.

De consuetudine illarum Ecclesiarum quæ nolunt canonicare nisi nobiles.

C A P. X X X.

Ostenso quod nobilitas carnis contemnenda sit, vel non putanda, tangendum est aliquid de consuetudine illarum Ecclesiarum, quæ nolunt canonicare nisi nobiles. Vnde notandum est, quod consuetudo illa videtur esse reprehensibilis. Et videntur posse assignari sex causæ huius reprehensibilitatis. Prima causa est, peruersitas quæ videtur esse in hac consuetudine, quæ peruersitas apparebit si respiciatur causa huius consuetudinis quam ipsi assignant. Dicunt enim quod ipsi habent multa temporalia quæ defensione indigent, nec habent regem, nec alium principem secularem qui eos defendat, ideo oportet nobiles canonicari qui possint ea defendere. Quibus respondeo, quod sicut ecclesiæ eorum habent temporalia, ita habent & spiritualia, quæ infinitè meliora sunt. Vnde si oportet aliquos nobiles canonicari ad defensionem temporalium, multo fortius oportet aliquos literatos, & sanctos canonicari ad defensionem spiritualium. Si verò dicant quod ibi sint aliqui ignobiles literati ad defensionem spiritualium, sed non canonici: ex hoc apparet quod ipsi bona temporalia præponunt spiritualibus, ex quo defensores temporalium canonicos constituunt, & superiores aliis.

¶ De quinque peruersitatibus huiusmodi ecclesiarum.

Et possunt assignari quinque peruersitates in huiusmodi ecclesiis. Prima est, quod ibi est terra sursum, & cælum deorsum. Cælestia enim contemnunt, terrena verò multum appetunt contra illud Prouer. 25. Cælum sursum, & terra deorsum. Alia peruersitas est, quod pedes sunt in loco vbi deberet esse caput, & caput in loco vbi deberent esse pedes. Velut pedes ecclesiæ sunt qui circa terrena solliciti sunt: velut caput sunt qui regere habent ecclesiã, viri scilicet literati. Sed in his ecclesiis pedes sunt in capite, imò ipsi hostes in capite ponunt. Thren. 1. Facti sunt hostes

in cap

in capite. ¶ Tertia peruersitas est, quod ecclesie huiusmodi facie habent ad posteriora, & dorsum ad anteriora: ipsi iuxta verbum Ieremie facti sunt in retro & non in ante. ¶ Quarta autem peruersitas est quod ipsi latitudinem scuti qui debebat esse ex parte superiori, posuerunt ex parte inferiori: & ideo contingit quod ferè omne caput languidum est: iuxta verbum Elia. ¶ Quinta peruersitas est, quod sacerdotes inferiores sunt subdiaconis & diaconis: quod ridiculosum est, sicut beatus Bernardus dicit ad Eugenium papam: Ridiculum est, inquit, quod ministri nostri nostris se presbyteris antefere conantur. Non hoc ratio habet, non antiquitas habuit, non consensus aut horitas: & si de sua consuetudine columna struitur, melius profecto illa quam summus ordor contemnitur. ¶ Secunda causa reprehensibilitatis est, in discretio, quae videtur esse in huiusmodi consuetudine, quae in discretio primo consistit in hoc, quod quando ipsi deberent querere, quis sit idoneus ad hoc ut sit canonicus, id est, regulariter regens se; & ad regimen plebis episcopum iuuans: ipsi querunt, quis sit idoneus ad militiam. ¶ Secundo in hoc, quod quando querere deberent, an persona sit idonea quae canonicanda est ipsi querunt, quis pater eius fuerit. Vnde illis potest dici quod dicit angelus Tob. 5. Genus quæris mercenarij, an mercenarij? In discretio etiam eorum in hoc est, quod ipsi credunt illud, qualis pater, talis filius: quod verum est in personis increatis, ad personas creatas extenditur: ibi enim frequenter fallit: frequenter enim est pater sapiens & filius fatuus, ut patet in Salomone, & Roboam filio eius. ¶ Tertio videtur hæc consuetudo reprehensibilis, quia valde nociua est ecclesie Dei. Canonici enim militares non bene custodiunt Christum, sicut figuratum videtur esse in hoc, quod milites male custodierunt Christum in sepulchro. Lapidés sepulchri bene custodierunt milites, sed Christum perdidit. Vnde cecit ecclesia: dicat nunc Iudæi, &c. Sic militares canonici lapidés castrorum bene custodiunt, sed Christum amittunt. Item ista consuetudo occasio ruinæ est in ecclesiis illis, quantum ad spiritualia. Vnde Prou. 17. Qui altam facit domum, querit ruinam. Ista etiam consuetudo in ecclesiis illis in magna parte exhereditat Christum. Frequenter enim quando deberent instrui ibi filij Dei, instruntur ibi filij diaboli. ¶ Quarto videtur reprehensibilis consuetudo ista, quia Christo contraria est. Christus enim ignobiles elegit in ecclesia sua, ut essent humiles. ad Cor. 1. Isti vero nobiles canonicant quasi velint ipsos esse superbos. Christus ex pastoribus & bubuleis elegit reges: isti vero ex regibus eligunt canonicos. Christus fundamentum ecclesie po-

suit humilitatem: ipsi verò e contrario fundamentū ecclesie ponunt superbiam. Tale fundamentum poneret diabolus, si edificaret. Quomodo implent tales illud verbum domini, Ioan. 12. Qui mihi ministrat, me sequatur. Non sunt imitatores Christi, sed sunt quasi antichristi. Et 1. Ioā. 2. Qui dicit se in Christo manere, debet sicut ille ambulauit, & ipse ambulare. Bern. Si omnis quis dicit in Christo manere, debet sicut ille ambulauit & ipse ambulare: multo magis qui pro eo ambulare se dicit, qui pro eorum legatione fungitur qui ei ministrat, si eū non sequitur, inexcusabilis est. Terrere potest tales illud Matth. 18. Nisi conuersi fueritis & efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum caelorum. Paruulus quantumcūque nobilis sit, societatem pauperum non refugit: sic quantumcūque aliquis nobilis sit in ecclesia Dei, societatem ignobilium non debet refugere. De societate hominum diuersorum generum in ecclesia Dei, videtur esse dictum illud Esa. 11. Habitabit lupus cum agno, & pardus cum hœdo accubabit. ¶ Quinto videtur esse reprehensibilis illa cōsuetudo, quia videtur esse Deo abominabilis. Altitudo enim secularis non videtur Deo placere. Vnde Luc. 16. Quoddam altum est hominibus, abominatio est apud Deū. Abominationes Deo offerunt, qui nobiles tantū canonicate volunt. Exo. 18. Abominationes Aegyptiorum immolabimus Deo nostro. ¶ Sexto videtur esse reprehensibilis hæc cōsuetudo, quia filios diaboli filiis Dei præponit, & generationem immundam generationi caelesti, & nobilitatem patredinis præponunt cuique gratiæ Dei. Nullam autem sapientiam, nullam aliam gratiam nobilitati carnis adæquant. Vnde consuetudo eorum non recipit dispensationem: quia secundum iudicium eorum non inuenit recompensationem, quod non est absque magna contumelia Dei. Sic porcus præponeret volutabrum luti, auro & lapidibus pretiosis. Ad sola temporalia videtur habere oculum ecclesie ista, non solum in canonicorum institutione, sed etiam in prælatorum perfectione, quod omnino intolerabile videtur, saltem in altero horum deberet respectus haberi ad spiritualia.

Quòd fatuum sit superbire generaliter de qualibet re temporalis, scilicet libertate corporis, &c. & bonis naturalibus animæ. CAP. XXXI.

Viso quòd fatuum sit superbire de nobilitate carnis, consequens est videre quòd fatuum sit superbire de aliis bonis quæ prius nominata sunt. ¶ Notandum est ergo, quòd fatuum est superbire de libertate corporis, cum corpus sit seruus maleuolus, & ideo tortura & cōpedibus dignus: iuxta illud Eccl. 33. Seruo maleuolus